

Jiří Paroubek: Kancléř Scholz telefonoval prezidentu Putinovi.

- CZ24 News | 4. prosince 2022

NĚMECKO/RUSKO: Mluvčí kancléře Scholze staví věc tak, že je německý kancléř znepokojen válkou na Ukrajině a zejména pak systematickými ruskými raketovými na energetickou infrastrukturu. Kromě toho Scholz prý vyzval prezidenta Putina k ukončení války a k odchodu ruských vojsk z Ukrajiny.

Jak už jsem to v minulosti několikrát napsal, po skončení každého válečného konfliktu (tentokrát již v jeho průběhu) se jaksi zapomíná, co bylo jeho příčinou. Připomeňme si, že ruská diplomacie a prezident Putin četným návštěvníkům Kremlu řadu měsíců před invazí ruské armády na Ukrajinu sdělovali, že Rusko by považovalo členství Ukrajiny v NATO za ohrožení svých bezpečnostních zájmů. Upřímně řečeno, to docela dobře chápu. Je to něco podobného, jako kdyby Mexiko domlouvalo vojenský pakt s Čínou. Pak bych také považoval za pochopitelné, že Spojené státy budou znepokojené a budou se tomu snažit všemi dostupným prostředky zabránit.

Pokud dojde k mírovým jednáním mezi hlavními aktéry celého konfliktu, a těmi jsou především Rusko a Spojené státy, bude to jistě jeden z požadavků ruské strany na ukončení konfliktu. Představa, že se Rusové prakticky vzdají v situaci, kdy zdaleka nejsou na bojišti poraženi, což se poněkud v rozporu se skutečností dozvídáme z českých mainstreamových médií, není realistické očekávat. Tedy, z těch území, které Rusové zabrali na Ukrajině vojenskými operacemi, prostě neodejdou. Jsou to mimochodem území, kde žije většinově ruské obyvatelstvo.

Vrátím se, pokud jde o ničení energetické infrastruktury ruskými raketami, do 23 let vzdálené minulosti. Tehdy letectvo zemí NATO (hlavně letectvo USA) provádělo – jak se vyjádřil velmi nevhodně prezident Václav Havel – humanitární bombardování Jugoslávie. Tehdejší tiskový mluvčí NATO J. Schea, poté, co začátkem května roku 1999 začaly masivní letecké údery na jugoslávskou (srbskou) elektrickou infrastrukturu, sdělil následující: „Skutečnost, že světla zhasla na 70% území země, ukazuje, že NATO má nyní prst na vypínači“. Připomeňme, že během této operace NATO proti Jugoslávii byly bombardovány elektrárny. A to včetně největší uhelné elektrárny nesoucí jméno Nikoly Tesly nedaleko Bělehradu, která zásobovala hlavní město elektrickou energií. J. Schea tehdy komentoval průběh operace takto: „Můžeme vypnout proud, kdykoliv potřebujeme a kdykoliv chceme“. A na tiskové konferenci 25. května 1999 v Bruselu mluvčí NATO Schea tento způsob vedení války obhajoval jako nutný a legitimní. Na dotaz norské tiskové agentury, proč NATO svým bombardováním připravuje 70% srbské populace o elektřinu a dodávky vody Schea sdělil: „Elektřina bohužel pohání také systémy velení a řízení. Pokud prezident Milošević skutečně chce, aby všichni jeho obyvatelé měli vodu a elektřinu, stačí, když přijme pět podmínek NATO a my toto tažení zastavíme. Dokud tak ale neučiní, budeme pokračovat v útocích na cíle, které dodávají elektřinu jeho ozbrojeným bude mít dopady na civilní obyvatelstvo, je na něm, aby se s tím vypořádal“.

Vzpomínám, jak jsem v roce 2005 při státní návštěvě v Bělehradu jako český premiér věnoval jménem českého státu jednu vybombardovanou (pochopitelně omylem) nemocnici vybavení pro jedno její oddělení.

Srbská ministryně zdravotnictví Leposlava Miličevićová to tehdy komentovala: „Chtějí znemožnit život. Jednak přímo zabíjením, nepřímo ničením vody, elektřiny, všeho“.

Zdá se, že velení ruských vojsk se prostě poučilo z nehumánní vojenské operace NATO proti

Jugoslávii. Také tehdy trpěly miliony lidí nedostatkem elektřiny, tepla, vody.

Samozřejmě, že se jedná o, svého druhu, účelové teroristické útoky vůči obyvatelstvu. Je v zásadě jedno, jestli k nim docházelo v Srbsku anebo nyní na Ukrajině. Jen těžko je možné ale brát na tyto věci dvojí metr.

Doufejme, že politici na obou stranách válečné linie se poučí a budou hledat přijatelné mírové řešení. Například na základě mírového plánu Elona Muska. Představa, že si NATO prostřednictvím ukrajinské armády, kterou tato organizace bezvýhradně a masivně podporuje, vynutí odchod ruských vojsk z Ukrajiny bez bezpečnostních záruk pro Rusko tak, jak je požaduje, není zrovna realistická. To musí vědět i kancléř Scholz, když toto svému ruskému protějšku sděloval. Takové mírové podmínky se stanovují těm státům, které se vydaly cestou bezpodmínečné kapitulace. A v takové situaci Rusko není a nebude. Nebude, s ohledem na svůj obrovský potenciál lidský, surovinový, vojenský, průmyslový atd. utěšovat se tím, že ruská armáda je neschopná, jak to dělají vytrvale někteří čeští komentátoři, možná povzbudí a uklidní některé čtenáře takových myšlenkových vývodů. Ale válečné operace se rozhodnou ne propagandou, ale na bojišti.

Bylo by také dobré nevydávat se při hodnocení ruských válečných operací cestou dvojího metru. Co bylo v Jugoslávii humanitárním bombardováním, tak těžko mohou titíž lidé považovat za zločinnou operaci.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)